

ИКОНА
НА ПРЕСВЕТА БОГОРОДИЦА
„ИВЕРСКА – ВРАТАРНИЦА“

(Празнува се във вторник на Светлата седмица
и на 31 март/13 април.)

Молитви към Пресвета Богородица

О, Пресвета Дево, Майко на Господа, Царице на небето и земята! Чуй многоскръбните въздишки на душите ни, погледни от Твоята свята висота към нас, които с вяра и любов се покланяме на Твоя пречист образ, Ето, ние, затънали в грехове и връхлетени от скърби, отправяме взор към Твоята икона, сякаш Ти Самата стоиш пред нас, и Ти принасяме нашите смирени молитви. Нямаме друга помощ, нямаме друга Застъпница освен Теб, о, Майко на всички страдащи и обременени от грехове. Помогни на нас, немощните, утоли нашата скръб, насочи към правия път нас, заблудените, изцели и спаси нас, безнадеждните.

Дарувай ни останалото време от нашия живот да прекараме в мир и безметежност, дай ни християнска кончина и на Страшния съд на Твоя Син бъди наша милостива Застъпница, та винаги да Ти пеем, да Те величаем и славим като преблага Застъпница за християнския род, заедно с всички благоугодили на Бога. Амин!

Кого да призова, Владичице, към кого да прибягна в моята скръб, ако не към Теб, Владичице Богородице, Царице небесна! Кой ще чуе моя плач и моите въздишки, освен Ти, о, Пренепорочна Дево, надеждо на християните и прибежище на нас, грешните! Чуй, Пречиста Владичице, моята молитва. Не се отвърщай от мен, Майко на моя Бог, защото търся Твоята помощ. Чуй стенанията и воплите на сърцето ми, о, моя Владичице, Царице Богородице. Дарувай радост на душата ми, подкрепи мен, нетърпеливия, унилия и ленивия към Твоята възхвала. Вразуми ме и ме научи как да Ти се моля.

И не ме оставяй. Божия Майко, заради моя ропот и нетърпение, но бъди моя Покровителка и Застъпница през всички дни на живота ми. Доведи ме до тихото пристанище на блажения отвъден покой, присъедини ме към Твоето избрано стадо и там ме удостой да Те възпявам и прославям во веки. Амин!

История на чудотворната Икона

Според преданието тази икона е нарисувана от св. ап. Лука. По времето на последния византийски император иконоборец Теофил (829-842), тя била пазена тайно в дома на една благочестива вдовица в Никея. Веднъж там нахлули група войници, изпратени да търсят и унищожават икони. За да запази светинята, вдовицата им обещала пари и те се съгласили да ѝ оставят иконата до следващия ден. На тръгване един от тях ударил с копието си по светия образ и от него рукнала кръв.

Когато войниците си отишли, вдовицата дълго се молела пред иконата и, предавайки я на самата Небесна Царица, с вяра я пуснала в морето. И станало чудо! Иконата, подета от невидима сила, заплувала изправена по вълните на запад. Скоро синът на вдовицата, бягайки от иконоборците, отишъл на Света гора и приел монашество.

Той разказал на тамошните иноци за свръхестественото шествие на иконата по морето.

Преданието за нея се пазело тук до дивното явяване на иконата край бреговете на

Атон, което станало два века по-късно при следните обстоятелства; Веднъж светогорските монаси видели в морето огнен стълб, издигащ се до самото небе, а в основата му стояла над водата иконата на Божията Майка.

Когато монасите се опитвали да я доближат с лодки, тя се отдалечавала. След усърдни молитви Св. Богородица открила на един свят инок, на име Гавриил, че иска да им даде иконата Си и му заръчала да тръгне към нея по морето. Преп. Гавриил с вяра сторил това и донесъл иконата на брега. Три денонощия извършвали пред нея молебени, а после я внесли в съборния храм на Иверската (Грузинската) обител. Но на другия ден я намерили над монастирските порти. Това се повтаряло три пъти. Накрая Божията Майка открила на преп. Гавриил, че Нейната воля е не да бъде пазена от монасите, а Сама да бъде тяхна пазителка. Над вратите на обителта построили храм, където и до днес пребивава иконата, наричана поради това „Вратарница“ (Портайтиса), а по името на манастира - Иверска. Небесната Царица неведнъж е избавяла обителта от нападения и беди, от пожар, глад и смъртоносни болести.

КОНЕЦ И БОГУ СЛАВА!

БИБЛИОТЕКА

“ПРАВОСЛАВНО ХРИСТИЯНЧЕ”